

رفقا حمید و کورش لطفا این نوشته را برای کادرهای حزب ارسال بکنید

۱۵ مرداد ۱۳۸۳ برابر با ۶ اوت ۲۰۰۴

در کنفرانس دهم فدراسیون چه گذشت؟

گرایش راست گول متوهم را خورد!

رفقا متاسفانه به دلیل کارهای زیاد و بخصوص برگزاری کنفرانس که مسئولیتش با من بود، در این مدت زیاد نتوانستم در بحثها دخالت کنم هر چند گرایش کمونیزم کارگری قوی هست و تعداد زیادی از رفقا به نقدا این نظرات پرداخته اند و جوابهای سیاسی به بحثهای مطرح شده را داده اند. در کنفرانس فدراسیون ما شاهد نظرات بشدت راست و انحلال طلبانه طرف مقابل یعنی طرفداران بحث کوروش بودیم که فقط شانتاژ کردند، بساط رای فروشی و رای جمع کنی آن هم به شیوه بی نهایت عقب مانده راه انداختند. در بحث های سیاسی مهمی که از طرف رفیق حمید تقوایی لیدر حزب کمونیست کارگری ایران مطرح شد و مورد استقبال حاضرین در کنفرانس قرار گرفت، از طرف طرفداران با نام کوروش مدرسی، ثریا شهابی و نسان نودینیان در فضا و جوی بسیار عقب مانده به اصطلاح "نقد" شد، ذره ای شک و شبهه برای شرکت کنندگان در این کنفرانس بر جا نگذاشت که این جماعت برای رسیدن به اهداف عقب مانده سیاسی شان چه کارها که نکردند.

و اما در رابطه با کنفرانس فدراسیون شخصا یکی از نگرانیهای اساسی من در این کنفرانس بعنوان سازمانده و در کنفرانس بعنوان یکی از کسانی که ریاست جلسه را داشت این بود تعدادی از هممنظران کوروش به این خاطر در کنفرانس شرکت کرده اند که کنفرانس را دچار اختلال کنند. هئیت دبیران وقت تصمیم گرفتیم جلوی هر مانع تراشی را بگیریم و همه چیز را مکتوب کنیم و در عین حال با درایت بالای سیاسی به مسائلی که احيانا پیش میامد، برخورد کنیم.

طبق روال هر کنفرانس فدراسیون، مسئولین عرصه های مختلف و سازمانهای جانبی حزب را برای حضور در این کنفرانس دعوت کردیم که خود دعوت، در خود بمعنای این نیست که دعوت

شده باید سخنرانی کند. رفیق ثریا شهابی هم در این لیست دعوت شدگان بود. دو روز مانده به کنفرانس ثریا شهابی طی نامه‌ای خطاب به من و کیوان جاوید و فرشاد حسینی خواسته بود برایش ۲۰ دقیقه وقت سخنرانی بگذاریم. که خود من نامه‌ای برای ثریا نوشتم که رفیق ثریا متاسفانه از آنجا که برای کنفرانس سراسری ۱ روز وقت داریم و به تمام مسائل نمی‌رسیم، اگر مایل هستید در روز اول کنفرانس که به زبان آلمانی و انگلیسی هست شما سخنرانی بکنید، که این نامه بی‌جواب ماند.

روز اول کنفرانس در همان لحظات اول که من و ثریا همدیگر را دیدیم گفت به من، بحث اثباتی دارم و باید بحثم را ارائه بدهم. به هر حال ما وقت را در اختیار او گذاشتیم البته به اقرار خودش بحثش منسجم نبود. البته حق هم داشت شاید اصلاً تصمیم دبیر شدن را نداشت ولی رفیق نسان چون در کنفرانس سالانه حزب آلمان، بدلیل اعتماد ما به حرف رفیق حمید تقوایی به نسان نودینیان رای دادیم، متوهم شده و فکر کرده اگر خودش مهنوش موسوی و لادن داور شروع کنند به تبلیغ کردن برای ثریا و شانتاژ علیه مینا احدی، شرکت کنندگان را تحت تاثیر قرار داده و بدین ترتیب مردم به ثریا رای می‌دهند. طفلک ثریا هم گول خورد و خودش را کاندید کرد. دو قطعنامه را که در حین کنفرانس با عجله نوشته بود به هیئت رئیسه داد. ثریا چنان با عجله بود که فراموش کرده بود یا شاید نمی‌دانست قطعنامه باید امضای دو نفر پایش باشد به همین خاطر از رفیق ثریا خواستم و خواهش کردم برای اینکه در دستور قرار گیرد باید نفر دومی این قطعنامه را سکن کند که بالاخره رفیق فخری نادری امضا کننده دوم قطعنامه‌های وی شد.

قطعنامه ثریا نمی‌دانم چطور و چگونه به جای پلاتفرم آمد و آن را ارائه داد. شاید باید هر کلمه‌ای معنی شود که بین پلاتفرم و قطعنامه تفاوت‌هایی اساسی وجود دارد. فرض را من بر این می‌گذارم که ثریا هنوز فرق بین این دو را نمی‌داند، یا نه فرض را باید این گذاشت که رفیق ثریا فکر می‌کند توده‌های مردم نمی‌فهمند و او می‌تواند به میل خودش ببرد و بدوزد و قالب کند. مگر توده‌ها به خمینی رای ندادند!!! بنابراین توده‌ها که چیزی حالیشان نیست میشود گولشان زد، توده‌هایی که از سوسیالیسم رم می‌کنند، توده‌هایی که الگوشان حزب سبز است، توده‌ها نه رادیکالیسم، نه کمونیسم، نه سوسیالیسم، نه کمونیسم کارگری، را نمی‌فهمند. رفیق عزیز همان توده‌ها از شما خیلی باهوشتر هستند برای همین به شما رای ندادند. می‌دانستند اگر فدراسیون را به دست شما بدهند شما به ناکجا آباد خواهید برد. برای

اینکه برای شما بهترین الگویی که جلوی پای فدراسیون گذاشتید، حزب سبزها بود توده ها می بینند که حزب سبزهای آلمان با جنایتکاران اسلامی دست دوستی دادند. برای اینکه این توده ها در کنفرانس برلین بوضوح دیدند چگونه حزب سبزها می خواهند برای جمهوری اسلامی آبرو بخرند، رادیکالیسم حزب منصور حکمت در راس جنبشی قرار گرفت که آبرو برای حزب سبزها و دولت آلمان باقی نگذاشت. حقا که این پیروزی گرایش کمونیسم کارگری بر راست بود.

رفقا مواظب صحبت کردنها و نوشته های خودتان باشید ما مدافعین کمونیسم کارگری درایت بیش از حد سیاسی خود را نشان می دهیم. شما هم همانجا نشان دادید چه در چنته دارید.

رفیق نسان در نوشته ای تحت عنوان "کنفرانس ربایی ممنوع" نوشته گویا من از حاضرین کنفرانس معذرت خواستم و چنان بیان می کند انگار کار خلافی انجام داده ام. باور کن نسان تا حالا فکر می کردم علیرغم هر اختلاف سیاسی یک مقدار انصاف داری ولی عکس این برایم ثابت شد. برای اینکه من برای دقایقی رفتم بیرون سالن و در همین مدت زمان کوتاه ثریا خودش را برای دبیری کاندید کرد و من متوجه نشده بودم که او خودش را کاندید کرده. موقعی که از مریم نمازی برای زحمات ۸ ساله اش قدردانی می کردم گفتم کنفرانس بعدی مینا به پاس زحمات مریم پوکالی را تقدیم او خواهد کرد.

من از این بابت که واقعا تا آن لحظه فکر کردم فقط مینا کاندید است این را گفتم و از این بابت از حاضرین در سالن معذرت خواستم و در ضمن رفیق نسان چرا وقتی در کنفرانس با شما سر همین موضوع صحبت کردم گفتمی من راستش منظورم تو نبودی، مگر نگفتمی من اصلا اشتباهی اسم تو را بردم، البته زیاد به حال من فرقی ندارد چون کسی که به لحاظ سیاسی بحثی ندارد باید اینجوری بحث کند تا شاید اینجوری توجه دیگران را جلب کند. متاسفم که به این روز افتادید که حرفهای خودتان هم یادتان می رود.

ما درایت نشان دادیم ولی گرایش راست بی درایت بود. طبیعی هم است، این جزیی از سنت راست است. نان را به نرخ روز می خورد. پیام دبیر کمیته آلمان نسان نودینیان پیام نبود رفقا حمله به فدراسیون و رهبری فدراسیون بود. نسان در جلوی در ورودی کنفرانس و در سالن های اطراف برگزاری کنفرانس با صدای بلند می گفت ما حزب را تسخیر می کنیم، و در سالن کنفرانس رفیق نسان چیزی نمانده بود که رفیق حیدر گویلی را کتک بزند.

رفیق نسان نودینیان و طرفداران بحث کوروش در این کنفرانس نشان دادند، درایت سیاسی ندارد باید بگوییم برای این رفقا هم متاسفم و خوشحال که سنتهای راست خود را در این کنفرانس به

نمایش گذاشتید.
نسرین رمضانعلی